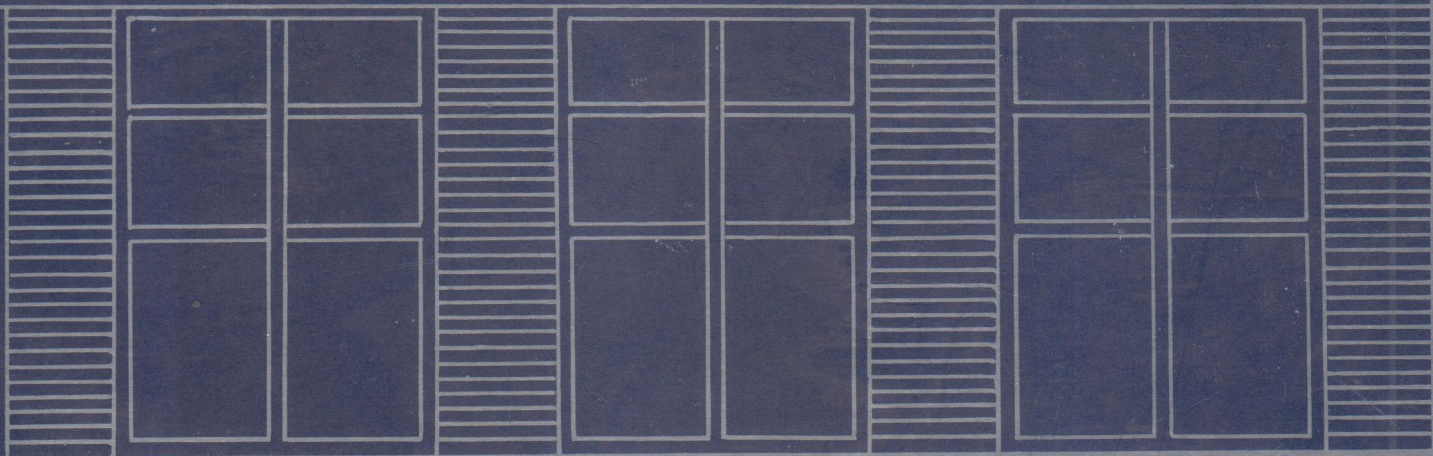

100 let požární ochrany ve Slatině

1988

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

Vážený čtenáři,

tato publikace je vydávána u příležitosti oslav 100. výročí založení požární ochrany v Bílovci – Slatině s úmyslem ukázat všem, kterým se dostane do rukou a budou ji číst, pozoruhodnou minulost, vývoj i současnost, aby mohli na základě poznání zde uvedených faktů pochopit soudobý život jubilující organizace, k níž jistě mají většinou i svůj osobitý, citový vztah.

Nedílnou součástí vývoje každé společnosti je od pradávna snaha po ochraně majetku společného i osobního před poškozáním či zničením. Lidé po celé věky hledali cesty, jak zamezit ničivým následkům požárů, povodní, vichřic a jiným živelním pohromám. Tvořily se – zpočátku živelně, později organizovaně – skupiny lidí, specialistů, které ostatní spoluobčany vedly, usměrňovaly a řídily, zejména při ochranných a záchranných pracích. Po získaných zkušenostech se tak stalo i ve Slatině.

A dnes, ne sice již stejní lidé, ale jejich následovníci, slaví stoleté výročí. Výročí, v němž zhruba čtyři generace zanícených,

obětavých, pracovitých lidí odevzdaly nám i společnosti vedle výsledků své činnosti i kus své osobnosti. Být členem tohoto společenství znamenalo mít rád, znát jeho historický význam a poslání, odevzdat se mu a účinně se zápalen napomáhat jeho síle a rozkvětu.

V tomto směru můžeme být v celém našem městě hrdi nad výsledky, jichž požárníci v Bílovci – Slatině dosáhli jak v minulosti, tak v současné době, a jimiž zvláště výrazně právě v tomto období završili své stoleté jubileum. To, co budete v publikaci číst, svědčí o krásném, obětavém vztahu lidí k obci, městu, k vlasti. Za tuto nadšenou, uvědomělou práci a nezištnou pomoc za celé město upřímně a soudružsky děkuji. Oceňuji také stranické, státní a společenské orgány v místě i ve městě, které požární ochraně věnují soustavnou pomoc a podporu. Děkuji neméně srdečně autorskému kolektivu a jeho spolupracovníkům i celé řadě nejmenovaných funkcionářů a občanů, kteří s nevšední ochotou poskytli informace i materiály ve snaze o věrné za-

chycení pestrého obrazu minulé historie i plodného života této významné společenské organizace, která v současnosti naplňuje odkaz své stoleté působnosti.

Nechť i v dalších letech provázejí požární ochranu v Bílovci-Slatině stejné úspěchy, ať se jejím členům daří ve zdraví, s neutuchajícím optimistickým a pilí naplňovat novými činy světlou perspektivu a úkoly příštích desetiletí.

Zdenko Kupka
předseda
Městského národního výboru
v Bílovci

Bílovec — 1988

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

Úvod

Boj hasičů s ničivým ohněm má bohaté tradice. Podle starých řeckých bájí byl oheň z Olympu — sídla řeckých bohů — přenesen na zem Prometheem, kterého za tento čin stihnul nemilosrdný trest. Dnes víme, že oheň vznikl na zemi hlavně při bouřkách, případně sopečnou činností. Pravděpodobně lidé začali ohně používat dříve, než ho dovedli vyvolávat třením ztrouchnivělého dřeva o dřevo a křesáním.

Znalost použití ohně v nejstarších dobách byla pro člověka významným krokem k civilizaci. Oheň byl považován za jeden ze základních živlů a pro svoji důležitost uctíván v mnoha náboženstvích. Avšak do dnešních dob platí našimi předky získaná zkušenost, že oheň je dobrý sluha, ale zlý pán, přijde-li nezávan a nebo nepodaří-li se nám jej včas

spoutat a donutit, aby sloužil a nestal se ničivým živlem. (Proti kterému lidé hledali ochranu).

Hašení ohně v dávné době bylo ne snadné, protože lidé neznali dnešní hasební prostředky a mnohdy neměli k dispozici ani dostatek vody, aby v hustě zastavěných dřevěných sídlištích zabránili vypálení svých obydlí. Mnohdy se nepodařilo uchránit ani vlastní život, ani životy blízkých. Ochrana proti ničivému živlu spočívala spíše v bourání ohrožených stavení za pomoci seker, žebříků a háků, aby oheň nezachvátil další objekty. Nedalo se to však označit jako hašení požárů, to se zhruba datuje od 16. století, kdy se začalo používat ručních, dvou a později čtyřkolových stříkaček. Do té doby pro nedostatek vody a základních hasebních prostředků

mnohdy celá města a vesnice lehly popelem.

Roku 1579 byla v Čechách zveřejněna malá publikace „Práva městská království Českého a markrab-

ství Moravského“. Zde jsou uvedena ustanovení k hašení ohně, ustanovení o žhářích a paličích i povinnosti občanů při hlášení požárů.

Jsou zdůrazněny i vzájemná pomoc

i trest pro ty, kteří u požáru lelkují, nebo dokonce kradou.

V 18. století byly primitivní požární řády doplňovány o nové zásady. Prudký pokles požárů nastal po vydání „Řádu k hašení ohně“, který byl vyhlášen v roce 1751 Marií Terezií. Řád obsahoval příkaz ke stavění zděných komínů ve všech obydlích a nařízení bylo purkmistry kontrolováno.

Postupně si razí cestu myšlenka vzájemné pomoci — zakládání dobrovolných hasičských sborů pod heslem: Vlasti k obraně, bližnímu k ochraně. A tak tomu bylo v naší obci právě před sto léty, kdy i u nás zvítězila ušlechtilá zásada vzájemné pomoci při krocení zlého pána — ohně, ničitele hodnot vytvořených našimi občany.

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

Sbor dobrovolných hasičů ve Slatině — moravská enklava

26. února 1888 byl v obci Slatině založen Sbor dobrovolných hasičů — dnešní požární sbor. Od té doby uplynulo plných 100 let.

V proudu dějin národa je to výročí nepatrné, ale pro nás požárníky a obec Slatinu je velmi významné. Je zároveň dobrou příležitostí podívat se do minulosti. Vzdyť historie je učitelkou života. Měla a má i dnes velký význam nejen pro pouhý popis jevů, objevování zákonitostí v přítomnosti, ale i pro předvídání budoucnosti.

Zakládání hasičských sborů má složitou historii. První (hasičské sbory) vznikaly v minulém století v některých větších městech Evropy jako sbory nedobrovolné. Z dobrovolných hasičských sborů v bývalé rakousko-uherské monarchii bylo založeno několik sborů německých. Mezi prvními v českých zemích vznikl roku 1854 německý hasičský sbor v Zákupcích, v roce 1861 sbory v Liberci a ve Fulneku.

Vlivem tehdejší politické situace byly pro zakládání českých dobrovolných hasičských sborů málo příznivé podmínky. Pro pochopení si stačí připomenout zrušení ústavy Františkem Josefem I. v roce 1851, nastolení absolu-

tistické vlády a zesílení germanizace. I když se o deset let později, po pádu Bachova režimu, postavení našich národů zlepšilo, i když obyvatelům Čech a Moravy pak formálně zaručovala nová ústava mimo jiné i svobodu spolčovací a shromažďovací, nebylo ještě snadné získat od nadřízených rakouských úřadů souhlas nebo povolení k založení českých dobrovolných hasičských sborů. To se poprvé povedlo v roce 1864 ve městě Velvary, kde vzniká první český dobrovolný hasičský sbor. Po Velvarech následují města další.

Zakládání hasičských sborů mělo v tomto období velký národní význam, protože na jejich schůzích se mluvilo česky a při veřejných vystoupeních se shromažďovalo a uvědomovalo si svou sílu české obyvatelstvo. V některých místech se objevovaly také společné spolky tělocvičně-hasičské. Sbory se začaly brzy spojovat v okresní a župní hasičské jednoty.

Podívejme se stručně na politicko-hospodářskou situaci v obci Slatině v období založení hasičského sboru.

Konec minulého století je i ve

Protokolní kniha

společnosti dobrovolných hasičů ve Slatině.

1909.

Slatině poznamenán rozpadem feudální moci.

Roku 1775 vyhořel ve Slatině zámek i dvůr, jehož majitelem byl Josef, hrabě z Canalu. Při požáru byly zničeny důležité

české listiny dokumentující, že Slatina i okolní obce byly od nepaměti slovanského původu. Roku 1776 nechal hrabě z Canalu zámek i dvůr znovu postavit. Pánové z Canalu byli maji-

teli obce do roku 1847, kdy Slatinu zakoupil Raimund – říšský rytíř z Manerů, který zde byl pánem do roku 1895. Slatinu od něj odkoupil Rudolf Richter, velkoobchodník v Opavě. Nový majitel rozprodal celý dvůr Karlovice. Pozemky koupili většinou rolníci z Tísku a z Nového Světa. Později prodal Richter Slatinu podnikateli z Vídně Lamplovi a ten ji roku 1904 prodal Karlu Dobnerovi z Dobenau.

Od něj v roce 1911 zakoupila panství obec Slatina za 550000 korun.

Nutno připomenout, že v obci koncem 19. století sílil germanizační tlak, který vyvrcholil bojem o charakter zdejší české školy, která měla být rozšířena z dvojtřídní na trojtřídní s tím, že třetí třída bude německá. Panstvo a několik rodin stálo na straně německé, většina občanů na straně české. Boj trval několik let a byl rozhodnut tehdejším farářem Küttlem, který se rázně postavil proti zřízení německé třídy a situaci zachránil ve prospěch Čechů.

Obec Slatina byla v této době střediskem českého učitelstva.

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

V pohostinství u Stanovských se scházeli čeští učitelé z okolních obcí, mnohdy i s rodinami. Zde nacvičovali „Kde domov můj“, recitovali české básníky, zpívali. K dokreslení popisovaného období je třeba uvést, že do okolních měst – Bílovec, Ostrava, Opava, Fulnek – se chodilo pěšky, jen sedláci si mohli dovolit jízdu koňmo.

Muži pracovali jako pacholci a pomocníci u spřežení koní nebo volů na slatinském statku nebo jako dřevaři v panských lesích, mnozí jako dělníci v továrně továrníka Salchera v Bílovci, nebo docházeli za chlebem týdně pěšky do ostravských dolů a hutí. Ženy se staraly o domácnost, pracovaly na polích a při ošetřování dobytka.

Domy byly většinou dřevěné, kryté došky nebo šindelem. Svítilo se loučemi, později petrolejovými lampami.

Mládež se scházela večer na návsi u rybníka v kaštanové aleji a zpívala. Zpívalo se česky.

Netřeba připomínat, že panstvo nepřálo zdejšímu lidu, bylo proti formování českého života a brzdilo veškeré národnostní i sociální snahy Čechů.

amětní kniha

Dobrovol. hasičského sboru

Slatině

*založena v jubilejním roce
50. letého panování J. C. cis. a krále*

Františka Josefa I.

v únoru

1898.

Přes tyto skutečnosti byl v obci Slatiň sbor dobrovolných hasičů ustaven již v roce 1873. Přesný záznam této události z požární kroniky zní:

„Roku 1873 založen byl ve Slatiň první hasičský sbor, jehož zakladateli byli pánové František Banert, František Nikl, Rudolf Stanovský a jiní. Tento sbor, protože nespočíval na základě stanov, ani nepatřil do svazku všobecné podporovací pokladny, nalezl zakrátko několik nepřátel, kteří začli jeho základ podkopávat, takže brzy spolek ten se rozešel. Pozoruhodné jest, že sbor ten zúčastnil se od roku 1873 do roku 1879, tedy za šest roků, při 32 požárech, a to zvláště v letech 1874 – 1875. Za 13 měsíců účinkovali při jedenácti požárech vesměs ve Slatiň a Novém Světě.

Když roku 1879 spolek ten se rozešel, zanechal po sobě jednu čtyřkolovou jednoproudň stříkačku, která roku 1873 zakoupena byla u firmy Hiller z Brna, několik košů na vodu a jiné lezecké nářadí a odevzdal věci ty obci slatinské pod správu. Také se nacházela jistá poklad-

**100 let požární
ochrany
ve Slatiň**

ní hotovost – nejvíce příspěvky. Několik členů se usneslo za tuto pokladní hotovost obci učiniti věčnou památku, a tak se stalo, že zakoupeny byly stromky a vysázeno v obci lipové stromořadí a nazváno „císařská alej“ na upomínku stříbrné svatby

„Jejich Veličenstev císaře a císařovny“.

Toto stromořadí, dnes již krásně rozvinuté, skýtá nám vzác-

nou upomínku na první hasičský sbor ve Slatině.

Tak uplynulo 8 roků, a sice od roku 1880 do roku 1888, kdy v obci Slatině hasičského sboru nebylo, až konečně:

26. února 1888 sešla se první ustavující valná hromada za účelem založiti v obci dobrovolný hasičský sbor. Přítomno bylo 26 členů, kteří svůj přístup do spolku za dobrovolný určili. Nato se prozkoumaly německé

stanovy, které byly již od roku 1885 Rudolfem Stanovským, Františkem Banerem a Josefem Stanovským podle vzoru hasičského sboru z Vávrovic sestaveny a od slezských zemských úřadů roku 1885 schváleny. Téhož dne – 26. února 1888 – odbývána byla za přítomnosti 26 členů činných první řádná valná hromada a zvoleni první funkcionáři.

Náčelník p. Ondřej Vavrečka, jeho náměstek p. Vincent Bajnar, četařem od lezců p. Josef Stanovský, jeho náměstek p. Ignác Frgala, za důvěrníka p. Petr Ocásek, četařem od stříkačky p. František Boháč, jeho náměstek p. Eduard Erlebych, za důvěrníka p. Josef Srubek.

Dne 3. března 1888 se konala první výborová schůze. Výbor se usnesl objednatí výzbroj pro mužstvo a stejnokroje. Členské příspěvky byly stanoveny na 10 krejcarů měsíčně.“ Tolik citát z kroniky.

Tak se stal hasičský sbor organizací se samostatnou právní subjektivitou a začal vyvíjet činnost podle vytyčeného programu a na základě schválených stanov. Sbor dobrovolných ha-

sičů ve Slatině – moravská enkláva – takový byl oficiální název spolku. (Slatina ve Slezsku – moravská enkláva – územně patřila obec ke Slezsku, politicky a správně k Brnu.)

Sbor pravidelně cvičil a zúčastnil se hašení mnoha požárů v obci i okolí. Nutno se zmínit, že 7. října 1893 vznikl požár usedlosti Františka Srubka v ulici – dnes u pí Dulanské – kde padl za oběť lidský život. Na půdě uhořela 19letá dívka. Velení bylo zpočátku v jazyce německém. Dne 29. května 1893 bylo na schůzi spolkové usneseno, aby knihy a velení se provádělo v řeči české. To bylo pro další český vývoj sboru velmi důležité. Německé stanovy přeložil do češtiny velitel Raimund Stanovský. Jeho přičiněním zakoupil sbor dvě stříkačky – čtyřkolovou dvouproudní a dvoukolovou jednoproudni.

V roce 1907 přebírá velení sboru místní učitel Emil Kaluža, zakládá hasičskou pohřební pokladnu a spolkovou hudbu. Z této doby, z roku 1908 je také první fotografie sboru spolu s hasičskou hudbou. Hudbu řídil Gustav Klos. V roce 1913 při

příležitosti župního sjezdu hasičstva, který se konal ve Slatině, byl utvořen spolek hasiček. Do sboru se tenkrát přihlásilo 27 děvčat.

První světová válka sbor krutě postihla. Většina mladých hasičů odešla do války a sbor vyvíjel jen malou činnost. Na bojích I. světové války zůstali 4 bratři hasiči.

Po těžkém válečném období se hasičstvo obce Slatiny v mladé

Československé republice plně obnovuje. Radost z ustavení samostatného Československého státu byla mezi místním hasičstvem neutuchající. Věnovalo veškeré síly pro rozkvět vlasti a sboru. Ustavení dorostu v roce 1922, obětavost a statečnost při požárech i začínající kulturní a společenská činnost sboru v obci jsou toho dokladem. V tomto období byl slatinský sbor v rámci župy jedním z nejlepších.

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

V roce 1928 oslavil sbor 40. výročí svého trvání. K tomuto jubileu byla sborem vydána malá brožura o dějinách obce, o existenci spolků, politických stranách a o práci zastupitelstva obce.

V roce 1932 došlo ve vedení sboru ke krizi. Sbor byl na krátkou dobu rozpuštěn, ale zásahem župních činitelů brzy znovu ustaven.

V roce 1937 měl sbor 45 členů činných, 5 členů bez výbroje 26 členů přispívajících a 7 členů čestných. V té době (hasičský sbor) zajišťoval školení civilní protiletdecké obrany. Schylovalo se k Mnichovu, II. světové válce.

Rok 1938 byl rokem jubilejním. Sbor oslavoval 50. výročí svého založení. Slavnost byla odložena na podzimní měsíce a zúčastnilo se jí 300 hasičů ze všech okolních obcí, dokonce německý sbor ze Staré Vsi a sbor továrníka Salchera z Bílovce.

Brzy na to vzplála druhá světová válka. Ze sboru byla vytvořena polovojenská organizace s německým velením. Do sboru byli povinně zařazeni

mladí muži a dívky, a proto měl tenkrát nejvyšší počet členů. Odumřel kulturní a společenský život v obci. Lidé se scházeli velmi opatrně a mluvili otevřeně jen s důvěrnými přáteli. V říjnu 1940 byl zatčen bratr Alois Vajda z Nového Světa a vězněn v koncentračním táboře až do příchodu Rudé armády v roce 1945. Na cestě k domovu podlehl následkům dlouhotrvajících útrap a zemřel v Roudnici,

aniž došel domů ke svým blízkým. Posmrtně byl jmenován čestným členem hasičského sboru a na jeho rodném domku mu byla (hasičským sborem) odhalena pamětní deska. Několik dalších bratrů hasičů bylo během nacistické okupace přechodně vězněno.

Rok 1945 byl rokem vítězným. Občané se dočkali svého osvobození. Obcí se přehnala fronta. Při osvobozovacích bojích

vzniklo po oboustranné dělostřelecké palbě několik požárů. Hašení však bylo znemožněno prudkou dělostřeleckou palbou obou bojujících stran. Válečné běsnění trvalo naštěstí jen dva dny. Prvním velitelem po osvobození obce Slatiny byl prozatímně zvolen bratr Hugo Žurek a po valné hromadě v roce 1946 převzal velení sboru Antonín Nikel. Do sboru tenkrát vstoupili mladí, obětaví

muži, mnozí z nich dodnes plní svědomitě a odpovědně úkoly v požárním sboru.

Po osvobození se také podstatně zlepšilo materiální vybavení sboru. Sbor zajistil motorové stříkačky PS 8 a DS 16 se vším příslušenstvím. Sbor tenkrát vyvíjel také bohatou kulturní činnost. V režii Roberta Seidlera jeho členové sehráli s úspěchem několik divadelních her. Sbor pořádal osvětové přednášky a rozvíjel společenskou činnost.

Celé této generaci hasičů patří zasloužená úcta a dík.

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

**Československý svaz
požární ochrany
základní organizace
ve Slatině
u Bílovce**

Národní shromáždění ČSR schválilo 24. dubna 1953 vládní návrh zákona č. 35 „O státním požárním dozoru a požární ochraně“ a 27. listopadu téhož roku vládní nařízení „O reorganizaci státního požárního dozoru a požární ochrany“. Sbor dobrovolných hasičů dostal nový název — Československý svaz požární ochrany, zkratkou ČSPO. Úkolem vládního nařízení bylo vybudovat novou — socialistickou požární ochranu. Šlo o tři základní otázky:

- požární prevenci
- propagaci ČSPO
- rozšíření členské základny.

V obci byly zavedeny pravidelné preventivní prohlídky a dohlídky soukromých, družstevních i státních budov a objektů a žňové hlídky k ochraně úrody na družstevních polích, které jsou prováděny místními požárníky i v současnosti.

Požární sbor zajišťoval tehdy i v dalších letech výchovu občanů k požární bezpečnosti a ochraně společného majetku hlavně přednáškami, rozhlasovými relacemi, promítáním filmů s protipožární tematikou, školil mlátičkáře, prohlížel výmlatová střediska.

Pro pozitivní vývoj požární ochrany vůbec mělo velký význam vydání

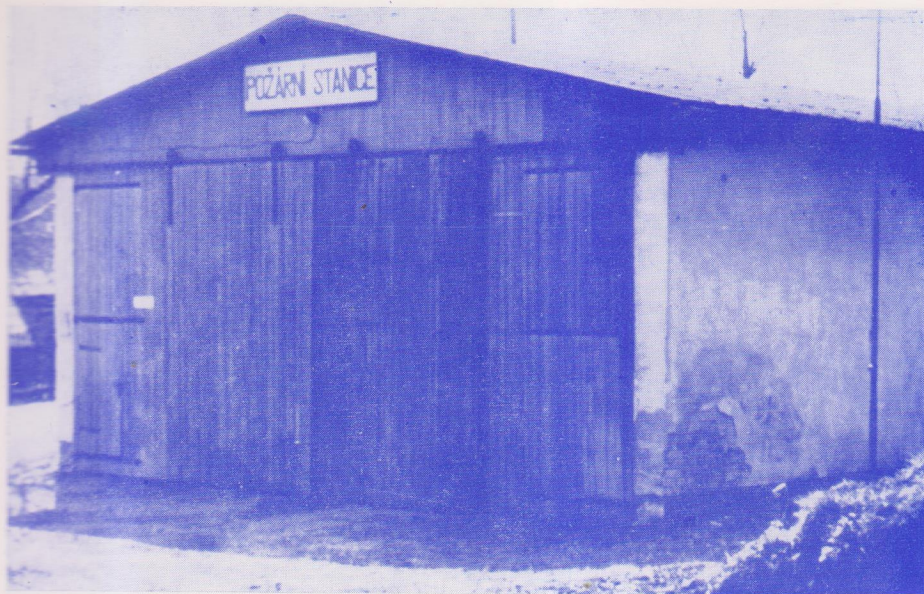
zákona „O ochraně před požáry a jinými živelními pohromami“. Péče o požární ochranu byla tímto zákonem uložena přímo národním výborům a požární sbory se staly jejich výkonnými orgány.

Rozšířila se podstatně i členská základna sboru a byl schválen návrh nových stejnokrojů. V roce 1958 obdržel sbor od Okresního národního výboru v Bílovci dlouhoočekávané motorové vozidlo — nákladní OPEL — vlastně vrak. Obětavostí členů bylo opraveno a dáno do provozu se stříkačkou DS 16, která se za vozidlo zavěšovala.

Koncem 60. let bylo slatinskému požárnímu sboru přiděleno vyřazené poštovní vozidlo TATRA 805. Bylo nákladem sboru opraveno a upraveno pro účely PO. Dále byla ze sousední Staré Vsi předisponována (našemu sboru) další TATRA 805. Byla opravena mladými požárníky a později převedena požárnímu sboru v Bítově.

Hlavní oblastí činnosti SPO v obci se stal výcvik členstva v zacházení s protipožární výzbrojí. Výcvik probíhá dodnes pravidelně v letních měsících, aby požárníci získali praktické dovednosti i tělesnou zdatnost.

Družstvo mužů se zúčastňovalo

okrskových soutěží, aplikačních cvičení okolních požárních sborů. Při cvičeních zajišťuje údržbu a čištění vodní nádrže, která byla postavena v akci „Z“ rovněž koncem 60. let. Velkým problémem v požárním sboru i v obci samé bylo po celé popisované období nedostatečné uskladnění požární výbroje a výstroje. Původní hasičské skladiště bylo umístěno v místě dnešní autobusové čekárny. Mělo dřevěnou věž k sušení hadic a bylo malé a schátralé. V šedesátých letech bylo zbořeno a požárníkům byla přidělena (jako

provizorium) národním výborem jako provizorní zbrojnice garáž autobusů ČSAD v ulici. Naprosto nevyhovovala požárním účelům.

Požárníci celá léta volali po nápravě. A také se dočkali. V roce 1974 byla pro obec Slatinu povolena a finančně dotována výstavba nové požární zbrojnice. Zahájení výstavby předcházela dlouhá jednání zástupců MNV ve Slatině a ČSPO s nadřízenými národními výbory, než došlo k definitivnímu rozhodnutí.

Dne 26. června 1974 byly vytýčeny základy a do konce roku 1974 byla budova i zastřešena. Nikdo tomuto úspěchu nechtěl věřit. Výstavba byla prováděna v akci „Z“. Stavbu projektoval ing. Svoboda, technický dozor měl ing. Bureš a vedoucím stavby byl předseda ČSPO bratr Antonín Jedlička. Celkové náklady činily 1 000 000 Kčs, hodnota díla byla vyčíslena částkou 1 200 000 korun. Na stavbě bylo odpracováno občany 38 738 hodin, požárníky 9 209 hodin.

Dne 4. a 5. června 1977 byla nová požární zbrojnice spolu s budovou pošty slavnostně otevřena. Necht slouží budoucím požárníkům jako důkaz lidské obětavosti, svornosti, nadšení, pile a pracovitosti (generace) občanů obce, kteří ji vystavěli.

V osmdesátých letech došlo k integraci okolních obcí pod správní celek řízený Městským národním výborem v Bílovci. (Obce jsou řízeny občanskými výbory). Požární sbor ve Slatině po integraci navázal kontakty s oběma městskými požárními sbory a sloučení uvítal, neboť získal nejen vyšší finanční prostředky pro svou činnost, ale také cisternu — Škoda 706 — v hodnotě 400 000 Kčs. Při opravě tohoto vo-

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

zidla odpracovali požárníci 1260 hodin. Vůz je v současnosti po generálce a je předpoklad, že další léta sboru poslouží.

Společenská zábava, požárnické plesy, karnevaly, zábavy, oslavy MDŽ, účast na státních oslavách v obci i městě Bílovci, blahopřání požárníkům — jubilatům a loučení se zemělými bratry čestnou stráží u katafalgu a smutečními proslovy jsou jen skromným příspěvkem k celoobecnímu ideově-politickému snažení.

Svaz požární ochrany ve Slatině je nejaktivnější složkou Národní fronty v obci. Má dobré výsledky v práci s mládeží i v nové sportovní disciplíně — požárním sportu.

Za uplynulá léta se může pochlubit tisíci hodinami odpracovanými při veřejně prospěšné práci v obci a v jednotném zemědělském družstvu, tisíci hodinami odpracovanými při preventivních prohlídkách a dohlídkách, tisíci hodinami odpracovanými při údržbě výzbroje a výstroje a údržbě vodních zdrojů.

Je to hrdá bilance. Bilance 100leté nezištné práce pro požární sbor, pro svou obec, svou vlast, naši socialistickou společnost, která umožňuje úspěšné rozvíjení požární činnosti v rozsahu, o jakém se před-

chozím generacím jen zdálo. Pomoc postiženému, společná práce pro dobro a prospěch celku jsou dnes stejně platným zákonem jako před 100 lety.

Stoleté kořeny hasičské i požárnické sounáležitosti, smysl pro povinnost, vysoký stupeň připravenosti, morální hodnoty a kvality sboru jako celku jsou také důkazem lás-

ky a věrnosti k lidu této země, k naší socialistické vlasti.

Hluboká úcta patří památce těch, kteří přiložili ruku k šíření hasičských idejí, tradic a idejí humanismu.

Nechť se dále úspěšně rozvíjí, mohutní a sílí Svaz požární ochrany ve Slatině.

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

Mládež SPO

Ustanovením jednotné organizace ČSPO v roce 1953 byl položen základ pro pravidelnou, cílevědomou a ideově zaměřenou přípravu mládeže pro práci v Československém svazu požární ochrany. Do té doby postrádala organizace požárníků jakoukoliv jednotnost a propracovaný program prevence a represe.

Pravidelnou činnost s mládeží od nejtútlejšího věku a s dorostem lze v naší organizaci datovat rokem 1972. Počáteční neúspěchy v jednotlivých soutěžích a v celkové přípravě mládežnických kolektivů můžeme připsat na vrub praktických neznalostí a malých zkušeností.

V roce 1975 se již naši nejmladší zapojují do celostátní hry „Plamen“.

V roce 1976 se dostavují první vý-

raznější úspěchy, které byly završeny mimořádným úspěchem dorosteneckého kolektivu v roce 1987, který se vítězstvím v okresním a krajském kole v požárním sportu probjoval do národního finále celoroční soutěže, jež proběhlo ve dnech 8. — 13. července 1987 v Hradci Králové, kde obsadil 2. místo. O tom, že práce s mládeží v naší organizaci je pestrá, poučná a zajímavá, svědčí i to, že v současné době soutěží v rámci celoroční hry „Plamen“ dva pionýrské kolektivy s celkovým počtem 21 dětí. Pohárové soutěže se staly běžnou náplní činnosti našich nejmladších, kteří v nich průběžně vykazují nemalé úspěchy.

Nejvýraznější úspěchy dětských a mládežnických kolektivů od roku 1972

rok 1972	— mladí požárníci se jednotlivých soutěží	umísťují na posledních místech
rok 1975	— první účast Mladých	požárníků ve hře „Plamen“
rok 1976	— II. místo	— okresní kolo hry „Plamen“
rok 1977	— I. místo III. místo	— okresní kolo hry „Plamen“ — krajské kolo hry „Plamen“ v Hradci nad Moravicí
rok 1978	— III. místo I. místo	— okresní kolo v požárním sportu dorostenců — okresní kolo hry „Plamen“

	VII. místo	— krajské kolo hry „Plamen“ v Olomouci-Kopečku
rok 1979	— I. místo	— okresní kolo hry „Plamen“
	VII. místo	— krajské kolo hry „Plamen“ v Petrově nad Desnou
rok 1981	— I. místo	— okresní kolo v požárním sportu dorostenců
	VI. místo	— krajské kolo v požárním sportu dorostenců v Petrově nad Desnou
	II. místo	— okresní kolo hry „Plamen“
	V. místo	— „Putovní pohár MěV SPO Fulnek“ — Mladí požárníci
	IV. místo	— „Putovní pohár MěV NF Bílovec“ — Mladí požárníci
rok 1983	— I. místo	— okresní kolo hry „Plamen“
	X. místo	— krajské kolo hry „Plamen“ v Lučině
rok 1984	— II. místo	— okresní kolo hry „Plamen“
rok 1986	— I. místo	— „Putovní pohár MěV SPO Fulnek“ — Mladí požárníci
rok 1987	— I. místo	— „Putovní pohár MěV NF Bílovec“ — Mladí požárníci
	I. místo	— „Putovní pohár MěV SPO Fulnek“ — Mladí požárníci
	I. místo	— okresní kolo v požárním sportu dorostenců
	I. místo	— krajské kolo v požárním sportu dorostenců ve Vítkově
	II. místo	— národní finále v požárním sportu dorostenců v Hradci Králové

V naší organizaci se již stalo tradicí, že pionýrské a dorostenecké kolektivy velmi aktivně a příkladně spolupracují při každodenní činnosti organizace. Zúčastňují se pravidelně čištění vodní nádrže, sběru kovového odpadu, preventivních prohlídek, starají se o základní údržbu techniky a výstroje. V neposlední řadě vypomáhají při kulturních, sportovních a společenských akcích pořádaných složkami NF v naší obci.

Dobrá připravenost mládeže pro vstup do řad členů SPO bude i zárukou pozitivního rozvoje SPO ve Slatině.

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

**Požární sport
v ZO SPO Slatina
v letech 1983 — 1986**

Po přidělení odpovídající požární techniky od MěNV v Bílovci byla v naší organizaci ustavena zásahová jednotka.

Vysoké požadavky na rychlost, obratnost a odvahu kladené na její příslušníky při překonávání překážek u požárů, přinesly potřebu zvýšit fyzickou i psychickou úroveň jednotky. Proto bylo ve výcvikovém roce 1983 ustaveno družstvo mužů pro soutěže v požárním sportu ve složení: Miloš Honus, Jiří Richtár, Jiří Bartoš, František Kotala, Milan Klein, Jaroslav Richtár. Pod vedením zkušeného a obětavého člena sboru Miloše Honuse se začalo s nácvikem. V témže roce se družstvo se střídavými úspěchy zúčastnilo několika soutěží.

V roce 1984 se kádr družstva ustálil. Zúčastnil se osmi soutěží, ve kterých se již začal umísťovat na předních místech.

Píli a houževnatost v tréninku prokázalo mužstvo v roce 1985. Fyzickou zdatnost zvyšovalo během zimní přípravy v tělocvičně TJ Sokol. Během roku trénovalo mimo soutěže jeden až dvakrát týdně v terénu s překážkami. Tvrdá a cílevědomá příprava se projevila ve zvýšené výkonnosti a dobrém umístění v soutěžích. Z devíti sou-

těží získali požárníci dvě první a čtyři druhá místa. Postupně byl kádr družstva rozšiřován z řad žáků, dorostenců a také mužů, kteří se vrátili ze základní vojenské služby.

Po zvýšení počtu členů kolektivu soutěžila v roce 1986 už dvě družstva. Po pěkném a zasluženém úspěchu v předcházejícím roce, který byl pro mužstvo pobídkou k další činnosti, obětovali stovky hodin nácviku. V obvodním kole obsadilo „A“ družstvo druhé místo a v okresním kole místo třetí. V ostatních soutěžích obě družstva získávala v okrese přední medailová místa.

V témže roce byla založena I. liga v požárním sportu okresu Nový Jičín, kterou vyhlásil náčelník okresní správy sboru SPO. Soutěží se v běhu 100 m s překážkami, štafetě na 4×100 m a požárním útoku. Do ligy bylo nasazeno šest nejlepších týmů okresu, z toho tři dobrovolné veřejné požární sbory (mezi nimi i SPO Slatina), dva dobrovolné závodní požární sbory a okresní útvar Sboru požární ochrany. Několikaměsíční příprava byla korunována úspěchem a kolektiv mužů obsadil v silné konkurenci celkově druhé místo v

**Materiální hodnota
zařízení požární zbrojnice**

1. **energetické a hnací stroje:**
 - žebř, sušička hadic,
kompresor 32 469 Kčs
2. **dopravní prostředky:**
 - auto T 805, CAS 25,
stříkačka PPS 12 163 230 Kčs
3. **DKP — 300 — 3 000 Kčs:**
 - obuv, oděvy, prádlo 60 179 Kčs
4. **DKP — 300 — 3 000 Kčs:**
 - ostatní zařízení: hadice,
hasicí přístroje 103 956 Kčs
5. **DKP — 60 — 300 Kčs:**
 - obuv, oděvy, tepláky, košile
26 932 Kčs
6. **DKP — 60 — 300 Kčs:**
 - ostatní zařízení
pož. zbrojnice 27 339 Kčs

Roční rozpočet od městského národního výboru je asi 40 000 Kčs. Z tohoto rozpočtu se hradí otop, elektřina, pohonné hmoty.

**Vedoucí
činitelé
sboru**

1888 — 1890 — Ondřej Vavrečka
1890 — 1892 — František Boháč
1892 — 1894 — Antonín Langer
1895 — 1907 — Raimund Stanovský
1907 — 1911 — Emil Kaluža
1911 — 1913 — František Hauptman
1913 — 1914 — Rudolf Lindovský
1914 — 1916 — František Hauptman
1916 — 1918 — Josef Klos

1918 — 1926 — Rudolf Lindovský
1927 — 1929 — Antonín Krejčí
1929 — 1932 — Rudolf Lindovský
1932 — 1933 — Ludvík Ulrich
1933 — 1936 — Rudolf Lindovský
1936 — 1938 — Hynek Stanovský
1938 — 1957 — Hugo Žůrek
1957 — 1978 — Antonín Jedlička
1978 — — Pavel Binar

**Požáry v obci Slatině
a v okolních obcích s účastí
našeho družstva mužů
při hašení**

1953 — Stará Ves
1954 — Ohrada

1955 — Stará Ves
1959 — Slatina
Výškovice
Karlovice
1961 — Slatina

Nový Svět

1964 — Slatina

1967 — Bílovec
Výškovice
1969 — Tísek
1970 — Lubojaty

1984 — Slatina

Bílov
Spálov
Tísek

— shořela stodola i s hasičským autem
— u Josefa Furcha shořel výměnek a kůlna se stroji a obilím. Hašení za 20° mrazu bylo velmi obtížné.
— u p. Gebauera v půl páté ráno
— u pí Sukupové shořela stodola
— hořel družstevní vepřín
— lesní požár
— shořel lesní porost pod p. Handlem
— byl lokalizován žáky a učiteli ZDS
— u pí Havrlantové — od jiskry chytila střecha
— o žních požár kombajnu
— při mlácení obilí shořela v kravíně elek. síť
— při senoseči zasažen bleskem mladý družstevník Ervín Boháč na louce u Keřek. Blesk zabil také oba koně.
— požár na státním statku
— u pí Richtárové shořela kůlna
— požár stodoly
— shořel starý kravín (nedodržení bezp. předpisů u elektr. svítidla)
— hořící osobní automobil v Kostelním lese
— shořel teletník
— požár lesa
— JZD — hořel hangár se slámou

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

**Seznam
členů
ZO SPO
Slatina**

1. Babor Milan
2. Babor Petr
3. Bahr Ludvík
4. Bahr Milan
5. Bahr Zdeněk
6. Balner Jaroslav
7. Bajgarová Jana
8. Bajgar Kamil
9. Barány Jan
10. Bartošová Blanka
11. Bartoš Jiří
12. Berkus Aleš
13. Binar Jiří
14. Binar Pavel
15. Binar Radek
16. Binarová Věra
17. Blašítková Věra
18. Blašík Vladimír
19. Boháčová Jarmila
20. Boháč Rudolf
21. Čegan Miroslav
22. Dohnal Ivo
23. Dreslerová Lenka
24. Drobný Václav
25. Dudek Bohumil
26. Ertl Jan
27. Falhar Ladislav
28. Gelnarová Irena
29. Gelnar Milan
30. Havelková Jarmíra
31. Havelka Karel
32. Havelka Miroslav
33. Hlaváčová Libuše
34. Hlaváč Miroslav
35. Hon Jarko
36. Hon Jiří
37. Hon Zdeněk
38. Honus Aleš
39. Honusová Marcela
40. Honus Miloš

41. Jakšíková Karla
42. Jedlička Antonín
43. Jedlička Jan
44. Jedličková Jarmila
45. Jedličková Ludmila
46. Jedličková Pavla
47. Jedlička Václav
48. Kadula Vladimír
49. Kadula Vladimír ml.
50. Klapuch Vlastimil
51. Kleinová Alena
52. Klein Břetislav
53. Kleinová Hermína
54. ing. Klein Milan
55. Klein Roman
56. Klement Oldřich
57. Klement Zdeněk
58. Klos Mojmir
59. Kotala František
60. Kotalová Vlasta
61. Kozák Jaroslav
62. Kučera Karel
63. Kuděla Luděk
64. Kudělová Miroslava
65. ing. Lindovský Jan
66. ing. Lindovský Jan

67. Lindovský Lumír
68. ing. Lindovský Miroslav
69. Lindovský Pavel
70. Lindovská Vladimíra
71. Lubojacký František
72. Lubojacká Jarmila
73. Míčková Božena
74. Míčková Dana
75. Míček Luděk
76. Moša Jan
77. Nábělek Roman
78. Niklová Anděla
79. Niklová Božena
80. Nikel Čestmír
81. Nikel Zdeněk
82. Ocásek Bedřich
83. Ocásek Karel
84. Onderka Zdeněk
85. Pavlík Josef
86. Pavlík Josef ml.
87. Pavlíková Miluše
88. Pavlík Rudolf
89. Pavlík Vojtěch
90. Pika Jan
91. Raška Viktor
92. Reková Danuše

109. Štalcer Felix
110. Teichmanová Helena
111. Teichmanová Lenka
112. Teichman Petr
113. Teichman Roland
114. Ulrich Václav
115. Vajda Cyril
116. Vajda Jiří
117. Vajda Zdeněk
118. Vavrečková Danuše
119. Vavrečka Roman
120. Večerek Jiří
121. Večerek Viktor
122. Vidlák Evžen
123. Vidlák Václav
124. Vondrák Jiří
125. Vondrák Milan
126. Voznička Pavel
127. Žůrková Eva
128. Žůrek Oto

Přispívající členové:

1. Klein Albert
2. Lindovský František
3. Stanovský Antonín
4. Vajda Zdeněk

93. Rek Jaroslav
94. Rek Miroslav
95. Richtár Jaroslav
96. Richtár Jiří
97. Richtár Marek
98. Richtárová Marta
99. Richtárová Olga
100. Richtár Vladimír

101. Richtárová Vlasta
102. Řeháček Ivo
103. Seidler Vratislav
104. Sokolová Alena
105. Staněk Drahomír
106. Stanovský František
107. Srubek Jaromír
108. Šindler Rudolf

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

**Seznam členů
výboru
ZO SPO**

předseda: Pavel Binar
místopředseda: ing. Jan Lindovský
velitel: Roland Teichman
referent
politické práce: Luděk Míček
referent
prevence: Roman Vavrečka
organizační
referent: Rudolf Pavlík
jednatel: Miluše Pavlíková
hospodář: Zdeněk Onderka
materiálně
technický referent: Jiří Richtár
referent CO: Jaroslav Richtár
referent
mládeže: Věra Binarová
referent žen: Jarmila Boháčová
kulturní
referent: Dana Míčková
kronikář: Jiří Hon
členové
výboru: Miloš Honus
Jan Jedlička
Jarmila Jedličková
Miroslav Rek
Zdeněk Bahr
František Kotala
Vladimír Blašík
revizoři:
Jiří Bartoš
Břetislav Klein

**Vzácní hosté obce Slatiny
a sboru, kteří se zapsali do požární
kroniky**

19. září 1900 — Josef, hrabě THUN
zemský prezident —
prohlédl si hasič-
skou zbrojnicí a po-
chválil slatinské
hasiče
21. dubna 1946 — Julius Duriš
ministr zemědělství
ČSR
19. ledna 1958 — Stuart LOORY
americký novinář —
prohlédl si obec i ně-
které domácnosti a
kladně hodnotil život-
ní úroveň občanů
17. září 1983 — tříčlenná delegace
vedená předsedou
ústředního výboru po-
žární ochrany Finska

Doslov

Předkládáme čtenářům vzpomínkovou pu-
blikaci ke 100. výročí založení požárního
sboru ve Slatině, nikoli odbornou histo-
rickou studii. Věříme, že splní svůj účel.

Podklady k sepsání této publikace:

1. Požární kronika, vedená od roku 1898
2. Protokolní knihy sboru dobrovolných
hasičů ve Slatině, (moravská enkláva)
vedené od roku 1909
3. Památník vydaný sborem dobrovolných
hasičů ve Slatině k oslavě 40letého
trvání sboru, z roku 1928
4. Vzpomínky nejstarších členů SPO

Publikace

**100 let požární ochrany
ve Slatině u Bílovců**

Redakční rada: Jiří Hon, Zdeněk Onder-
ka, ing. Jan Lindovský,
Miroslav Rek

Fotografie: archiv SPO ve Slatině
Vydavatel: požární sbor ve Slatině
Tisk: Moravské tiskařské závody, n. p.,
Ostrava 1, Novinářská 7, č. z. 711540
Náklad: 600 ks
Povoleno: o 380427387
Graf. úprava: akademický malíř Aleš
Stanovský

**100 let požární
ochrany
ve Slatině**

*100 let požární
ochrany
ve Slatině*